

θίσον δὲν κέκτηται ἡ ἐκκλησία ἐκείνη κανὲν εἶδος ἀκινήτου κτήματος, ἐκτὸς μόνον μικρᾶς οἰκίας ἣτις δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ οὔτε πρὸς κατοικίαν αὐτοῦ. Μοί συνέστησεν ἐπανειλημμένως νὰ παρακαλέσω τὸ ἱερὸν Συνέδριον διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ῥηθέντος χορηγήματος τῷ ὑπεσχέθην νὰ πράξω τοῦτο ἐάν μετὰ περισσοτέρου ζήλου ἢ κατὰ τὸ παρελθὼν ἐξακολουθήσῃ ὑπηρετῶν τὴν ἐκκλησίαν ταύτην, διότι ἐπιπροσφορήθη παρὰ τῶν καθολικῶν ἐκείνων ὅτι ἄλλην πνευματικὴν ὠφέλειαν δὲν παρέχει αὐτοῖς ἐκτὸς μόνον τὴν ἀπλὴν τέλεισιν τῆς λειτουργίας μὴ φροντίζων, ἂν καὶ εἶνε ἱκανὸς καὶ κατάλληλος, νὰ διδάσκῃ γράμματα καὶ χριστιανικὴν κατήχησιν εἰς τὰ τέκνα, οὔτε νὰ νοουετῆ καὶ καθοδηγῆ τὰς ψυχὰς ἐκείνας διὰ τοῦ θεοῦ λόγου. Ἐπί τούτοις τῷ ἔδωσα διαταγὰς καὶ νοουεσίας ἰδιαιτέρας.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία εἶνε ἐτοιμόρροπος, ἐνόμισα πρέπον νὰ ἐξουσιοδοτήσω ὡς ἐπιτρόπους αὐτῆς δύο ἐγκρίτους λαϊκοὺς διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ προβλέψεως τῶν ὁποίων θὰ διατηρηθῆ εἰς ὅσον οἶόν τε καλλιτέραν κατάστασιν. Ἱερὰ ἄμφια δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὅποια κατεσκευάσθησαν καὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ».

«Ὁ κώδων ἀφηρέθη. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει *reviale* καὶ *Spatra*¹ δὲν συνειθίζουσι νὰ κάμωσι τὴν λιτανεῖαν τῆς ἁγίας Δωρεᾶς. Ἰκετεύουσι δ' οἱ καθολικοὶ ἐκείνοι τὰς ἑμετέρας Ἐξοχότητας, ἵνα εὐδοκήσωσι καὶ προβλέψωσι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἣτις ἐπίσης στερεῖται Βαπτιστηρίου καὶ χρωματι κατὰ τὴν βάπτισιν τῷ ἀπλῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι ἐντὸς κόγχης φορητῆς. Συνέστησα ἐνθέρμως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ρωμαϊκοῦ τυπικοῦ ἰδίως κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ ἁγίου Βαπτισματος. Μοί παρουσιάσθη ἐν βιβλιᾶριον γάμων καὶ βαπτίσεων ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1673 καὶ καταφθάνον μέχρι τοῦ τρέχοντος».

Τοιαύτη, οἷα περιγράφεται ἐν τῇ ἐκθέσει ἣτο ἡ κατάστασις τῆς ἐν τῇ πόλει Κύθου δυτικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ λατίνων ἐν ἔτει 1700. Οὕτω μετὰ παροδὸν ὀλίγου χρόνου οἱ μὲν ἐγχώριοι λατῖνοι, εὐάριθμοι ὄντες, ἐξέλληνίσθησαν βαθμηδὸν κατὰ πάντα, οἱ δὲ λοιποὶ, ὄντες πειραταί, καὶ νυμφευθέντες Ἑλληνίδας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐν τῷ καθολικῷ δόγματι. Συνέβη αὐτοῖς ὅτι τοῖς ἐν Κιμῶλῳ περὶ ὧν ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ χειρογράφῳ ἔκθεσις περὶ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας τῆς νήσου ταύτης ἀναφέρει ὅτι «τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὄντες πειραταί, δὲν δύναται νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ μακρὸν ἐκεῖ διότι ὁ τόπος ὑπόκειται εἰς τοὺς Τούρκους» τὰ δὲ τέκνα τῶν ἀκολουθοῦσι τὸ θρησκείμα τῆς Ἑλληνίδος μητρὸς τῶν αὐτῆ δὲ εἶνε ἡ αἰτία δι' ἣν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον δὲν δύναται ν' αὐξήσῃ ἐκεῖ τὸ καθολικὸν δόγμα». Ἄλλ' ἐν μὲν τῇ Κιμῶλῳ διετηρήθησαν ἐπὶ πλείονα χρόνον οἱ λατῖνοι ὡς θὰ ἴδωμεν ἄλλοτε ἐν δὲ τῇ Κύθῳ κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οὐ μόνον οὐδεὶς καθολικὸς ὑπῆρχε, διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, ἀλλὰ καὶ τὸ ναϊδιον αὐτῶν ἐρειπώθη. Τοῦτο μακθάνομεν ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀποσπάσματος ἐξ ἀνεκδότου ἐπιστολῆς (τὴν 29 Μαρτίου 1752 ἔ. π.), τοῦ

¹ Τὸ ἐκ χρυσοῦ συνήθως καὶ μετ' ἀκτίνων ἱερὸν σκεῦος ἐν ᾧ τίθεται τὸ Κυριακὸν σῶμα κατὰ τὴν λιτανεῖαν τῆς ἁγίας Δωρεᾶς καὶ ἄλλας τελετὰς τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.

ἐν Κέῳ δυτικοῦ ἱερέως Λεονάρδου Rossi πρὸς τὸν ἐν Νάξῳ Λατῖνον Ἀρχιεπίσκοπον Πέτρον Ντε-Στέφανι: «*Nell' isola di Thermia non vè s'attuona verun catolico e la chiesa è rovinata, almeno ci vuole una cinquantina di scudi per metterla in ordine*». Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1755 καὶ ὁ ἀνωτέρω λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος ἐν τινι σωζωμένῳ σχεδίῳ ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ἐν Ρώμῃ ἱερὸν Συνέδριον, προστιθέμενος ὅτι ἱερά τινα σκευὴ τῆς ἐκκλησίας ταύτης εὐρίσκονται κατατεθειμένα πρὸς διαφύλαξιν παρὰ τῷ τότε ἐν Κύθῳ προξένῳ τῆς Γαλλίας. Στεφάνῳ Ντελλα-Γραμματικά. Τὰ σκευὴ δὲ ταῦτα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ῥηθέντος προξένου, ἤρνεϊτο, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Τζώρτζης Ντελλα-Γραμματικάς, ὅστις ἦτο τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, νὰ παραδώσῃ τοῖς ἀρμοδίοις. Τοῦτο ἐξάγεται ἐξ ἐτέρας ἐπιστολῆς (30 Ἀπριλίου 1767) τοῦ ἀνωτέρω ἐν Κέῳ δυτικοῦ ἱερέως, ὅστις ἐν ταυτῷ λέγει ὅτι καὶ ὁ ἀποκτηθεὶς, πρὸ χρόνων, νέος κώδων τῆς ἐν Κύθῳ ἐρειπωθείσης δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐτέθη ἐν τινι ἀνατολικῇ τῆς αὐτῆς νήσου, ἣτο ἐν τῇ ἐνοριακῇ τοῦ ῥηθέντος Τζώρτζη Ντελλα-Γραμματικά. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Βάλληνδα ἐκφερομένων ἐν ἄλλῃ αὐτοῦ μελέτῃ εἰκαστῶν, περὶ τοῦ πῶς ἦδη ἀνάκειται ἐν τῷ ἐν Κύθῳ ἀνατολικῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ναῶ εἰκὼν κάθωθι τῆς ὁποίας εἰκονίζεται, ἄτε καταβαλὼν τὴν πρὸς ἱστορίαν αὐτῆς δαπάνην τῷ 1695 ὁ λατῖνος ἐπὶ Τουρνεφορτίου πρόξενος τῆς Γαλλίας Γιαννάκης Ντελλα-Γραμματικάς, ἡ πιθανωτέρα εἶνε ὅτι «ἡ εἰκὼν αὕτη ἀνήκουσα εἰς λατινικὴν ἐκκλησίαν τῆς Κύθου μετηνέχθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου μετὰ τὴν τῶν λατίνων ἐξάλειψιν». (Κυθνιακά μελετήματα, Οἱ Κοζαδῖνοι. Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ 1888 ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Γυμνασίου, σ. 156—157).

Ἐν Νάξῳ.

MIX. IAK. ΜΑΡΚΟΠΟΛΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ, Ἄπομνημονεύματα. Τόμ. Δεύτερος. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκδότης Γεώργιος Κασδῶνης 1895. Σελ. 416.

Ἐπὶ τοῦ φιλοκάλου ἐκδότου κ. Γ. Κασδῶνη ἐξεδόθη πρό τιμος ὁ Β' τόμος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἀλεξ. Ραγκαβῆ, πέρυσιν ἐκδοθέντος τοῦ Α' τόμου, περὶ οὗ ἡ Εἰκονογραφημένη Ἔστια ἔγραψεν ἱκανὰ ἐν φυλλαδ. 13 σελ. 205, 1894. Ὁ Β' τόμος ἀρχεται ἐκ τῆς μεταθέσεως τῆς πρωτοουσίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας τῷ 1834 καὶ περατοῦται τῷ 1856. Ἐκθέτει δὲ ὁ συγγραφεὺς μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ χάριτος καὶ καλλιπειρίας τὴν μετοικεσίαν αὐτοῦ ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας, ὧν ἀναγράφει σύντομον περιγραφὴν τῆς καταστάσεως, ἐν ἣ τότε εὐρίσκοντο. Ἐξιστορεῖ εἶτα διάφορα συμβάντα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ὧν οἶα καὶ τὰ τοῦ γάμου του, τῶν εἰς Εὐρώπην καὶ ἐν Ἑλλάδι ταξιδιῶν του, τοῦ διορισμοῦ του ὡς καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, τὰ τῆς Γ' Σεπτεμβρίου, τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Πασιφίκου, τὰ τῆς κατοχῆς, τὰ τοῦ διορισμοῦ του τὸ πρῶτον ὡς ὑπουργοῦ

τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. Ἀξιοσημείωτα εἶνε τὰ ἀναφερόμενα περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας, τοῦ Βρεφοκομείου, Ἀκαδημίας, Μουσείου, ἀποτελοῦντα τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχῆς τῶν ἰδρυμάτων τούτων εἰς τὴν σύστασιν τῶν ὁποίων ὁ φιλόπατρις οὗτος ἀνὴρ εἶπερ καὶ ἄλλος τις συνετέλεσεν.

Ἡ ἐν γένει ἐξιστορήσις τῶν ἐνδιαλαμβανόμενων γεγονότων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν καὶ αἰ περιγραφαὶ τῶν τύπων τῶν Ἑλληνικῶν εἶνε ἐπιχαριτῶς γεγραμμένη, καὶ εὐπαρακολούθητος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Μ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Προφύλαξις ἀχυρίνων στεγῶν κατὰ τοῦ πυρός.

Ἡ διαπότισις τῶν ἀχυρίνων στεγῶν καὶ ψαθῶν πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ πυρός γίνεται ὡς ἑξῆς: Σβύνομεν πρόσφατον ἄσβεστον εἰς ὕδωρ ὅπως κάμνουσιν οἱ κτίσται, τὸ δὲ παραγόμενον παχύρρευστον μίγμα ὅπερ καλεῖται ἄσβεστον γάλα μίγνυται μετὰ μίγματος κινεοῦ πλινθοπηλοῦ (40 μερῶν) καὶ ὕδατος (100 μερῶν). Διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου μίγματος, ἐτοιμαζομένου ἐξ ἴσων μερῶν περὶπου ἀμφοτέρων τῶν γυλῶν, ἐπικαλύπτωμεν τὴ βοθηεῖα ψηκτρῶν ἢ σαρώθρων, τὴν ἀχυροστέγην καὶ εἰμεθα ἀσφαλισμένοι κατὰ παντὸς ἔξωθεν πυρός. Ρ*

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδησεις.

Τὴν π. Παρασκευῆν, 7 Ἀπριλίου, ἐτελέσθησαν ἐν Ἐρνεσίου Κουρτίου. Ἐκ Πατρῶν, Πύργου καὶ τῶν περὶ τὴν δῆμον συνέορυσαν χιλιάδες λαοῦ, ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν δὲ ἦσαν οἱ ἐπὶ τούτῳ προσελθόντες ξένοι μετὰ τῶν μελῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων παρ' ἡμῖν φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σωματείων, τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν κτλ. Πρῶτος ὁμίλησε γερμανιστὴ ὁ κ. Δαίρπελδ, διευθυντῆς τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἀποκαλύψας τὴν προτομὴν τοῦ κλεινοῦ αὐτοῦ συμπατριώτου ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν. Μετ' αὐτὸν ὁμίλησεν ὁ κ. Π. Καββαδίας, γενικός ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἰδοῦ σύντομος περιλήψις τοῦ λόγου του:

«Ἐκτακτον καὶ μοναδικὴν ἐν Ἑλλάδι τιμὴν ἀπένευμεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν Κούρτιον, ἐγκρίνασα νὰ στηθῆ ἡ προτομὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ μουσεῖῳ, προσήκουσαν ὅμως δι' ὅσα ὁ Κούρτιος κατώρθωσεν ὑπὲρ τῆς Ὀλυμπίας, μεταδληθείσης εἰς προσκυνητήριον παντὸς φίλου τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς τέχνης. Τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλυμπίας ὠνεیرهθησαν ὁ Μονφακῶν καὶ ὁ Βίγκελμαν, κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐτελέσθῃ ὁ Κούρτιος, ὅστις πρόβλημα τοῦ βίου του ἔθετο τὸ ἔργον τοῦτο καὶ κάλλιστα ἐδυνήθη νὰ ἐπωφεληθῆ πρὸς τοῦτο τὰς μετὰ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Πρωσίας σχέσεις του, ὡς διδάσκαλος καὶ σύμβουλος τοῦ Φρειδερίκου. Ὅταν ἡ Γερμανία ἐκραταιώθη ἐνωθεῖσα, ἐγένετο δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τοῦ Κουρτίου, ὅπερ ἦτο πλέον καὶ σῆδιον τοῦ Φρειδερίκου. Τοσοῦτον δ' ἐπιτυχεῖς ἦσαν αἱ Ὀλυμπιακαὶ ἀνασκαφαὶ καὶ μετὰ τοσαύτης τελειότητος διεξήγαγεν αὐτὰς ὁ Κούρτιος, ὡστε ἀπέτελεσαν αὐτὰ νέαν ἐποχὴν ἀρχαιολογικῆς δράσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐκτοτε ἀνεσκήσαν ἡ Δῆλος, ἡ Ἐπίδαυρος, ἡ Ἀκρόπολις, ἡ Ἐλευσίς καὶ τόσοι ἄλλοι ἐπίσημοι ἀρχαιολογικοὶ

τόποι. Δικαίως ή εορτή των γενεθλίων του Κουρτίου μεταβάλλεται σήμερα συγχρόνως εις διεθνή εορτή των 'Ολυμπιακών άνακταφών. Τοιούτον έργον διαπράξας ό Κούρτιος ύπέρ τής επιστήμης και του πολιτισμού έχει δικαίωμα τ'θαυμασμού και εύγνωμόσνης επί πάντων του πεπολιτισμένου κόσμου, διότι ή επιστήμη δέν κατανέμει εις ιδιαίτερας πατρίδας και έθνη, αλλά πατρίδα έχει μίαν και μόνην, περιλαμβάνουσαν πάσας τās χώρας έν αις κρατεί ό πολιτισμός.

Μετά τόν κ. Καββαδιάν, ώμίλησαν ό κ. 'Ομόλλ, διευθυντής τής Γαλλικής Σχολής, ό κ. Ρίχαρδσον, διευθυντής τής 'Αμερικανικής Σχολής, ό κ. Γκάονερ, διευθυντής τής 'Αγγλικής Σχολής, κ. ά. Είς τό παρατεθέν κατόπι πρόγευμα έγινοντο διάφοροι προπόσεις, έν τέλει δε άπεσταλή πρός τόν Κούρτιον τό επόμενον τηλεγράφημα:

«Είς τόν προσδύτην, ού νεάζει μόν ή καρδιά, άνδρική δε είναι ακόμη ή δράσις, όν σήμεραν έστέψαμεν, ως τόν τελευταίον 'Ολυμπιονικην, αποστέλλουσιν οι ένταυθα συνηγμένοι αντιπρόσωποι πάντων εκείνων των έθνών, όσα έν τή πνεύματι αυτού συμμετέουσιν του έργου τής αναγεννήσεως τής ελληνικής αρχαιότητος, τήν έκφρασιν ειλικρινούς αγάπης και βαθυτάτης τιμής και τήν ευχήν, όπως χαρισθώσιν εις αυτόν τε και εις ήμάς άμέτρητα έτη τής άκαταπονήτου δράσεώς τουν.

Μεταξύ των στεφάνων, οι όποιοι έστέψαν τήν προτομήν του Κουρτίου, διεκρινοντο ό τής πριγκηπισσής Σοφίας και ό τής αυτοκρατειρας Φρειδερίκου.

Αγγέλλεται ή έκδοσις μηνιαίου «Δελτίου τής Βιομηχανικής και 'Εμπορικής 'Ακαδημίας» τή επιστασίς ειδικής επιτροπής, αποτελουμένης εκ των κ.κ. Π. Ι. Φέρμου διευθυντού, Α Ρουσοπούλου και 'Εμ. Γ. Μπούκη. Κατά τήν άγγελίαν, έν τή «Δελτίω τής Βιομηχανικής και 'Εμπορικής 'Ακαδημίας» ό βιομηχανος, ό έμπορος, ό γεωπόνος, ό κτηνοτρόφος, ό κτηματίας, ό μηχανικός, ό αρχιτέκτων κτλ. θα εύρίσκη ο,τι νέον, ώφέλιμον και περιέργον, αναγόμενον εις τόν ιδιαίτερον αυτού κλάδον. Εύρώτατος είναι ό κατάλογος των συνεργατών του νέου περιοδικού, του όποιου ή έτήσια συνδρομή είναι δρ. 3.

Η έλλογική κινήσις είναι ζωηροτάτη έν όλω τή κρατεί. Εν Πατρίας, γενομένης συμπλοκής μεταξύ των αντίθετων μεριών, έφρονεύσαν τρεις και έπληρώθησαν ύπέρ τους δέκα.

Εν 'Αθήναις έσχηματίσθη ισχυρότατον ρεύμα ύπέρ των 'Ανεξαρτήτων, οι όποιοι πολεμοῦν τα προσωπικά κόμματα και επαγγέλλονται τήν κατάργησιν τής συναλλαγής.

ΑΝΟΙΚΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

'Αγαπημένε μου φίλε!

Τό σημερινό μου τό γράμμα σου τό γράφω, άκουμπώντας τό χαρτί άπάνου στ' «'Απαντα» του Σολωμού, γιατί δέν ξεχάσα τήν ήμέρα και θέλησα νάν τής κάμω τό μνημόσυνο μονάχος μου, στήν κάμερά μου, ροφώντας—για χιλιοστή φορά— τήν άτέλειωτη και παρθενική ευωδιά, πού σκορπάνε και θά σκορπάνε οι στίχοι του Σολωμού. Κι' άπάνου στο τριανταφυλένιο τό μεθύσι, πού μου 'ρθε, σκέφτηκα νά σου στείλω και τό τριανταφυλένιο αυτό παραληρήματα.

... Ήταν 'Απρίλης, πού τό νησί σας τιμήθηκε με τή γέννησή του. 8 τ' 'Απριλιού, σάνε σήμερα. Μά και τότες,—έδώ κι' 97 χρόνια— σάν πάντα, είχε τόν 'Απρίλη «μάγεμα ή φύσις κι' όνειρο στήν όμορφιά και χάρι». Κι' όπως, «όποιος πεθαίνει σήμερα χιλίες φορές πεθαίνει», νιώθω πώς κάποτε κι' όποιος γενήθη σήμερα χιλίες φορές γενιέται. Χιλιογενημένος κι' ό Σολωμός. Γι' αυτό από τά κατεβατά, πού ξεφυλιζώ από τή στιγμή, νιώθω νά ξεβγαίνουν πολλές—πολλές μορφές άχτινωτές μά όλες ένωμένες σε μία μεγάλη άπεράντη ψυχή.

... Τί ζηλεμένη ή Ζακυθό! Βρέθηκαν τόσες λύρες νάν τής ψάλουν πατριδικούς ύμνους! Φώσκαλοι, Κάλβοι!... 'Όμως πόσο θά ήθελα νά μήν ήταν βέβαιη ή πατρίδα του Σολωμού! γιατί, άμα του τή φιλονεικούσαν, θά κρυόταν μέσα μου μία μυστική λαχτάρα, πώς μπορούσε νά ήμουν κι' έγώ συμπολίτης του. Κι' έγώ, παρασερμένος μικρός Φίχτες, μέσα στή μία

πατρίδα, δέν ξεγάνω άμα πρέπει κι' εκείνη τή μικρή, πού γενήθηκα!...

Μά είναι μόνο Ζακυθιανός ό Σολωμός; 'Όχι, φίλε μου! Τό νησί σου δέν τις ζωάει όλες του τις μορφές, κι' άν βρίσκεται ολάκερο μέσα στή μία του τήν ψυχή, μά δέν τής πιανει παρά μία μικρή-μικρή άκρούλα. «Ω! Στόν 'Όκεανό από τό ξεχωρίζω πολλές θάλασσες και σε μία σταλαματιά αναγνωρίζω και τόν εαυτό μου!

... 'Αγάλματα σταίνουν άφτες τίς μέρες' ένα δώ κι' άλλο εκεί. Και κάπου στο Ζαπειο σταίνουν ένα άστέρι τό Μπαίρων. Κι' άπέναντι, ένα τόσο δά παρκάκι κρυφουκιάει τους τεχνίτες, πού σκαλίζουν τά μαρμαρα και ζουλέβει! μά τό δέρνει κι' ένα γλυκό καρδιοχτύπι: είναι από τήν έλπίδα, πώς πολύ γλήγορα θάκούμπήσουν και σ' αυτό μαρμαρα, για νά βρεθθ στήμένο στήν εκατονταετηρίδα του ένα άλλο άστέρι τής τέχνης, 'Ελληνικό, πού ύστερα από τόσα χρόνια σκλαβιάς πνευματικής έγυσε όλιγο φώς και μακρυνό σε μέγα σκότος κι' έρμο. Μακρυνό να! μά όχι λίγο... όχι!...

... Σε κάποιο άλλο μεθύσι μου βρέθηκα σε στιγμή νά γράψω στο περιθώριο του κατεβατού από τά λόγια: «'Ο Τωμαζέος λέει για τό Ντάντε κάπου, πώς είναι ύποχρέωση νάν τονε διαβάσεις, γίνεται ανάγκη νάν τονε ξαναδιαβάσεις, νάν τονε νιώσεις όμως και νάν τον αισθάνεσαι είναι σημείο, πώς άρχισες νά μεγαλώνεις. Χωρίς νά φανώ υπερβολικός, στόν 'Ελληνα κάνε, μπορώ νάν τά πώ από κι' έγώ για τό φίλο, για τό δάσκαλο του Τωμαζέου, για τό Σολωμό μας. Τόν αισθάνεσαι πιά τόντις; Ξέρωγες από τό δασκαλικό μπουσουλίσιμα και περπατάς σάν άνθρωπος!»

8 'Απριλιού Σε φίλω
ΓΙΑΝΝΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ίδε προηγούμενον φύλλον).

- 11. Τί διαφορά υπάρχει μεταξύ τύχης και πνεύματος;
- 12. Ποιον ιστορικό πρόσωπον είχε τόν ένα οφθαλμόν κυανούν και τόν άλλον μαύρον;
- 13. Είμ' ακόμη παιδί πράγμα Και λυπούμαι νά πεθάνω... 'Αλλά τί ήμπορώ νά κάνω Σάν μ' αλλάξεις ένα γράμμα;
- 14. Προσθέτοντες δύο γράμματα, πάντοτε τά αυτά, εις έκάστην των επόμενων λέξεων, σχηματίσατε νέας: 'Ιος, 'Οσία, Φορά, Ροῦς, Στοά, Νέος, 'Εθος, Λόγυ.
- 15. Νυνννν, ι, ψψ, οσοο, αααα, μμμμ, ηη. Διάσημον επίγραμμα.

['Επεται συνέχεια]

κ. Ν. Βασ Κύπρον. Συνδρομή σας έλήφθη. 'Απόδειξις εξέδοθη ύπ' άρ. 14.3 και ύφ' ήμερομηνίαν 18 'Ιανουαρίου. Δέν λαμβάνετε τό φύλλον τακτικώς; —κ. Μ. Ν. Β. Πειραιά. Τό Πρωταπριλιάτικον άκατάλληλον 'Από τά άλλα θα χρησιμοποιηθούν μερικά. — κ. Π. Δ. Σ. Πειραιά. 'Ελάθετε και τά νέα. Σύμφωνοι. — κ. Ι. Α. Ο. 'Ενταύθα. Είμπορείτε να μάς στείλετε ό,τι θέλετε, να ιδωμεν και να σας ειπωμεν. Ευχαριστούμεν διά τας εύμενεις εκφράσεις. — Συνδρομητήν, 'Ενταύθα. Οι βραβευθέντες εις τόν α' διαγωνισμόν, δύνανται νά λαβουν μέρος και εις β' και

εις όλους τους άλλους' όμοίως και οι στέλλοντες Ζητήματα και 'Ερωτήσεις εις πρόσ δημοσίευσιν. — κ. Η. Α. Σ. 'Ενταύθα. 'Ελήφθη, θά τό δημοσιεύσωμεν τήν εποχήν του τρύφου, άν δέν μάς τύχη κανέν καλλίτερον. — Καλυβίτην, Κέρκυραν. Και τό νέον κανόν. Τό δημοσιεύσωμεν άνωύμως, άφ' ού επιμένετε. 'Αλλ' ύμεις πρέπει να γνωρίζωμε ποίος είσθε. — Τακτικόν αναγνώστην, 'Ενταύθα. 'Ελήφθησαν. κ. Γ. 'Ενταύθα. Τόσα μάλιστα, ίσως δημοσιευθ. — κ. Κ. Πασ. Δε βέβαιο άν. 'Αδύνατον να δημοσιευθ, ένεκα λόγων... διεθνών. Τί θέλετε να τό κάμωμεν; — κ. 'Αγγ. Σ. 'Ενταύθα. 'Απεναντίας, μάς ύποχρεόνετε. — κ. Μιχ. 'Ενταύθα. 'Ελήφθησαν. — κ. Ι. Γ. Γ. Σπέτσας. 'Ωραϊόν έν τώ συνόλω' άλλ' έδώ κ' έχει έχει άνάγκην αναθεωρήσεως. 'Οδδην, 'Ενταύθα. Είναι πρωτότυπον; Τό έστείλατε προς δημοσίευσιν; 'Εν τοιαύτη περιπτώσει να μάς στείλετε τό όνομά σας. — 'Ανοίξιν. 'Ενταύθα. Δέν μάς ήρώτησαν βέβαια ποιον έξ όλων να μεταφράσουν. 'Αν μάς ήρώτων, θά έλέγαμεν κανέν. 'Ως προς τό ποιημα, και αυτό ακόμη άτελές κατά τήν μορφήν. Διατί αγαπάτε τόσον τās χασμαθιάς; — Συνδρομητή τω έν τή 'Αστει. Δυστυχώς δέν είναι δυνατόν να γίνη άλλως. Μάς τό ύπαγορεύει ή ανάγκη. — Πύρ. 'Ενταύθα. Μάλιστα. — Φοιτητήν τής Ιατρικής (και όχι τής φιλολογίας), 'Ενταύθα. 'Ετσι έ; — κ. Σ. Μ. Μεσολόγγιον. 'Ωρατα, άλλ' επειδή νομίζομεν ότι θα γράψετε ακόμη ώραύτερα, καλόν θα ήτο να έμενον αι σελίδες σας... μυστικά. — κ. Κ. Λαμ. 'Ενταύθα. 'Ολοι όσους αναφέρετε και επιθυμείτε είναι εις τόν κατάλογον των τακτικών συνεργατών μας' άλλα φυσικά δέν δύναμεθα να δημοσιεύωμεν περισσότερα άφ' όσα μάς διδουν, και με τήν σειράν του έκαστον, διότι μεταξύ αυτών προτιμήσεις δέν κάμνομεν. 'Επειτα, τό καλλίτερον είναι να κυττάζετε ιδίας και όχι γλώσσαν. 'Ημεις τουλάχιστον, μέσα εις τόν γλωσσικόν κυκλώνα πού ευρέθημεν, αυτό κάμνομεν. Ποτέ δέν ε'πομεν εις συνεργάτην μας: γράψε εις αυτήν τήν γλώσσαν ή εις εκείνην. Τό πολύ-πολύ να συμβουλευσωμεν κανένα άρχαριον στιχογράφον να προτιμά δια τους στίχους του τήν δημοτικήν. 'Αλλά και αυτό τί ώφελει; Νά ήξεύρατε πόσους στίχους και πόσα διηγήματα εις τήν δημοτικήν γραμμένα, φιλοζενε! ό κάλιθος των άρχόντων! — κ. Δ. Σκ. Πρέβεζαν. 'Εδώσαμεν επιστολήν, ευχαριστίας. — 'Ιστορικό. 'Ενταύθα. 'Ελληνική τοιαύτη δέν ύπάρχει. Γαλλική άριστη ή Histoire générale, νυν μονογραφικός εκδιδομένη υπό τήν διεύθυνσιν του γνωστού ιστοριογράφου Lavisse παρα του έκδότη Leleux — Λιακίδην, Πειραιά. 'Ιστορίας 'Ηρώων δέν δημοσιεύωμεν, δυστυχώς. — Χέοπα, Κάρρον. 'Ελήφθη. Θά σας άπαντήσωμεν, άφ' ού τό αναγνώσωμεν. — κ. Αδ. Αδ. 'Ενταύθα. 'Όπως τό έχετε μεταφρασμένον, εις ήμάς δέν έμπνεί τίποτε.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
ΕΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Τό καλλίτερον ποτόν, άνώτερον και τής Βενεδικτινής άκόμην, είναι ή

FEUILLANTINE
τήν όποιάν εύρίσκετε εις τό κατάστημα του κ. Γεωργίου Ι. Κορνάρου, όδός Αιόλου παρα τήν 'Εθνικην Τραπέζαν.

ΒΕΠΠΑΛΙΚΑ ΦΩΤΑ
λαμπρότατα δια τās διαδηλώσεις, θα εύρετε μόνον εις τό παρα τα Χαυτεία καφενείον ό «Κάτω Κόσμος».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ και Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—811.